

лимъ: днесъ става преселеніето на новый Израиль въ небесното царство. Днесъ паднахѣмъ сѣ възвышавка по-горѣ отъ Герафимыты, и смъртното смѣшеніе (человѣчеството), сподобено за превзходна честь, както чрезъ възплиценіето на Божественнаго Слова е станало причастникъ на Божіето естество; тѣй чрезъ възнесеніето негово става причастникъ на неговата Божественна слава. Благе убо да възлѣземъ на гората Господна, та да видимъ обстоятелствата на днешнійъ всъпочитаемъ празникъ, и да разберемъ величината на Божіи благодѣланіа, и величіята на нашето естество.

Като разрѣши връзкыты на смърть-та, и възкреснѣ отъ мъртвыты Спасительтъ на свѣта, до четыридесатъ дни той поживѣлъ още на земата, като сѣ похвабалъ често на свонты си ученици, и увѣрвалъ чрезъ много чюдеса славното си възкресеніе. И не е было безъ таинственно значеніе числото на четыридесать тѣхъ дена; въ първото си отъ Дѣва безсеменно рожденіе подиръ четыридесать дни былъ занесенъ отъ родителыты си въ святилицето, и като първенецъ Святъ, той былъ посватенъ Богъ споредъ закона; подобно и въ преславното си отъ мъртвыты оживѣваніе, което е пакывытіето, и като второ негово рожденіе послѣ четыридесать дена възлиза на превышенесното святилице, и като първенецъ отъ мъртвыты представлява Богъ, и Отцъ свато и чисто человѣчeskото въ него си естество, начаткыты на сичкото наше естество.

И когато дошло скончаніето на тымъ дни, той извелъ ученицыты си даже до Витаніа, на Елеонската гора: (прилича за князѣтъ на мирзтъ Елеонската гора, сирѣчь Маслинаната гора, защото маслинанта е символъ на мирзтъ). И като сѣ отдѣлилъ отъ тѣхъ, оставилъ имъ вѣченъ завѣтъ, мирзтъ свой. Из и прорѣченіето на Божественный Захаріа това същото е предвозвѣстило: "Ето иде день Господень и ще стѣпатъ краката мѣ на Елеонската гора сръцо Іерусалимъ." Тѣка, като отворилъ умзтъ на ученицыты чрезъ силата на Божественныты си словеса, за да раздмѣжтъ писаніята, сирѣчь колкото е прорѣкзлъ за него Дѣхъ сватый въ Моисеева законъ, въ Пророцыты, и псалмыты; като имъ заржчалъ, и заповѣдалъ да проповѣдатъ Евангеліето по сичката тварь, сирѣчь най-радостната вѣсть на прощеніето, и спасеніето; като гы утѣшилъ за скзръь-та на раздѣлата си чрезъ отеческото обѣтоканіе, и имъ заповѣдалъ да чакатъ въ Іерусалимъ, до дѣто